

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către reprezentantul părții civile Biroul Vamal Sud, Goian Veaceslav, de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxși de către avocații Sanduța Evghenii și Puică Sergiu în numele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul sediul Central din 09 august 2017 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Xxxxx xxxxxxxxn Nicolae, născut la 02 noiembrie 1970, originar și domiciliat în s. Colibași, mun. Cahul,

Xxxxx xxxxxxxx Stepan, născut la 12 xxxxxx, originar din s. Brînza, r-nul. Cahul, domiciliat în s. xxxxxxxx

și

Xxxxx xxxxxxxxGheorghe, născut la 30 xxxxxx, originar și domiciliat în s. Colibași, r-nul Cahul,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.04.2014 - 09.08.2017;

Instanță de apel: 22.11.2017 - 14.01.2019;

Instanță de recurs: 02.05.2019 - 03.12.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Central din 09 august 2017:

Xxxxx xxxxxxxxn a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat;

Xxxxx xxxxxxxxa fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

Xxxxx xxxxxxxxa fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, 3 luni închisoare, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

A fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea de la Xxxxx xxxxxxxx în beneficiul Serviciului Vamal, Biroul vamal Sud prejudiciul material cauzat în sumă de 55 841 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Xxxxx xxxxxxxx la 05 iulie 2013, în jurul orelor 11:30, acționând de comun acord și coordonat cu alte persoane, aflându-se pe strada centrală din s. Colibași, r-nul Cahul, având scopul de a sista activitatea de serviciu a inspectorului superior al Serviciului echipe mobile SUD, Vremea Andrei și inspectorului principal al Serviciului echipe mobile SUD, Cebotari Lilian, care sunt persoane cu funcții de răspundere și se aflau în exercițiul atribuțiilor de serviciu, intenționat au inversat împreună cu alte persoane autoturismul de serviciu de model „Skoda Octavia”, cu n/î CNZ 521, deteriorându-l, prin ce au cauzat Biroului vamal Cahul un prejudiciu material în sumă totală de 55 841 lei. Atribuțiile de serviciu constând în urmărirea vehiculului de model „VW Phaeton” cu n/î LM56HPY, care fiind somat să stopeze pentru verificarea legalității circulației pe drumurile din R. Moldova, nu s-a supus cerințelor lor legale și a provocat un accident rutier soldat cu vătămarea pietonilor.

Xxxxx xxxxxxxx la 05 iulie 2013, în jurul orelor 11:30 aflându-se pe strada centrală din s. Colibași, r-nul Cahul, având scopul de a sista activitatea de serviciu a inspectorului superior al Serviciului echipe mobile SUD, Vremea Andrei și inspectorului principal al Serviciului echipe mobile SUD, Cebotari Lilian, care sunt persoane cu funcții de răspundere și se aflau în exercițiul atribuțiilor de serviciu, intenționat a atacat colaboratorul Serviciului Vamal, Vremea Andrei. Atribuțiile de serviciu constând în urmărirea vehiculului de model „VW Phaeton” cu n/î LM56HPY, care fiind somat să stopeze pentru verificarea legalității circulației pe drumurile din R. Moldova, nu s-a supus cerințelor lor legale și a provocat un accident rutier soldat cu vătămarea pietonilor.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Xxxxx xxxxxxxx să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.349 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.349 alin.(1¹) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

Xxxxx xxxxxxxx să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.349 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.349 alin.(1¹) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al

pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

Xxxxx xxxxxxxx să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.349 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.349 alin.(1¹) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

De a încasa de la inculpații Xxxxx xxxxxxxxn, Xxxxx xxxxxxxx și Xxxxx xxxxxxxx prejudicial material în sumă de 55 841 lei în beneficiul Serviciului vamal, Biroul Vamal Sud.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a invocat că, sentința este ilegală, inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn ilegal a fost achitat, iar inculpaților Xxxxx xxxxxxxx și Xxxxx xxxxxxxx neîntemeiat le-au fost aplicate pedepse mai blânde, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și persoana celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea lor, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Urmărirea penală a fost pornită în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1) și alin.(1¹) Cod penal, în baza plângerii lui Vreimea Andrei.

Vinovăția inculpaților Xxxxx xxxxxxxxn, Xxxxx xxxxxxxx și Xxxxx xxxxxxxx a fost dovedită pe deplin prin declarațiile părților vătămate Cebotari Lilian și prin probele scrise.

Instanța greșit a apreciat ca veridice declarațiile martorilor Netedu Petru și Zglavoci Victor, precum că Xxxxx xxxxxxxxn s-a aflat în ograda gospodăriei sale pe tot parcursul conflictului și nu s-a aflat la fața locului, menționând că declarațiile respective nu pot fi trecute cu vederea și răstoarnă acuzația procurorului, or, aceste concluzii sunt greșit deduse, deoarece, inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn în ședința de judecată a declarat că el a lucrat în gospodăria sa cu Florea Petru, care îl ajuta la reparație, iar polițistul Zglavoci Victor a venit la fața locului deja când automobilul de serviciu era inversat. Însă în ședința de judecată partea apărării a chemat ca martor o altă persoană pe nume Netedu Petru, care a declarat că el lucra cu Xxxxx xxxxxxxxn la el acasă. Turnau beton și au auzit o bubuitură mare, Xxxxx xxxxxxxxn a fugit să vadă unde-i soția și a venit în scurt timp, dar în cât timp nu știe, probabil în 5 minute. A mai declarat că nu l-a văzut tot timpul cât s-a aflat în drum pe Xxxxx xxxxxxxxn, cât timp a lipsit din ogradă el a lucrat în continuare.

Martorii Netedu Petru și Zglavoci Victor, după cum reiese din declarațiile acestora, nu au fost la fața locului când a fost inversat automobilul de serviciu, ei nu cunosc circumstanțele în care a fost răsturnat automobilul menționat, Zglavoci Victor în momentul inversării și deteriorării automobilului se afla într-un alt sat, a venit la fața locului când automobilul vameșilor era deja inversat, iar Netedu Petru se afla în curtea lui Xxxxx xxxxxxxxn și nu a văzut momentul inversării automobilului, nici nu a urmărit ce a făcut Xxxxx xxxxxxxxn în stradă după ce a ieșit din curte.

Nici martorul Cojan Victor nu poate confirma că inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn a participat sau nu la inversarea automobilului vameșilor, martorul în cauză a declarat că după accidentul rutier aproximativ 25-30 minute a stat după spital, acel timp nu a văzut ce se întâmpla în drum, doar a auzit 1 sau 2 împușcături și un zgomot cum se răstoarnă un mijloc de transport, când a ieșit de după spital, automobilul vameșilor era deja răsturnat, nu cunoaște care persoane au inversat mașina, deoarece nu a fost prezent.

Părțile vătămate Vreame Andrei și Cebotari Lilian detaliat au declarat că inculpații au participat la răsturnarea automobilului și îi amenințau cu răfuiala fizică și cu moartea, iar Xxxxx xxxxxxxxn a fost cel mai agresiv și anume el chema la răsturnarea automobilului și incendierea acestuia, ulterior, la chemările acestuia, Xxxxx xxxxxxxxn în comun cu celelalte persoane au purces la răsturnarea automobilului de serviciu al vameșilor, sistând astfel activitatea inspectorilor Serviciului Vamal, care urmau să documenteze delictul comis de Cojan Victor, însă nu au avut posibilitatea să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu, deoarece au fost oprți de amenințările inculpaților și a altor persoane și de acțiunile agresive ale acestora, prin care vameșii au fost determinați să înceteze activitatea lor de serviciu, pentru a-și apăra propria lor viață și sănătate, care în acel moment era în pericol real.

În opinia procurorului, vinovăția inculpaților Xxxxx xxxxxxxxn, Xxxxx xxxxxxxxși Xxxxx xxxxxxxx în comiterea faptelor incriminate a fost dovedită pe deplin, însă la calificarea acțiunilor comise urmează a fi luate în considerație modificările legii în privința aprecierii valorii daunelor cauzate de infractori.

Astfel Xxxxx xxxxxxxxn, Xxxxx xxxxxxxxși Xxxxx xxxxxxxx au cauzat daune materiale Serviciului Vamal în sumă de 58 554 lei, însă conform modificărilor operate prin Legea nr.207 din 29.07.2016, în anul 2013 când a fost comisă infracțiunea, pentru existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de lit. c) alin.(2) art.349 Cod penal, urma ca valoarea daunelor cauzate să depășească suma de 77 000 lei. Conform prevederilor art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Acțiunile lui Xxxxx xxxxxxxxn, Xxxxx xxxxxxxxși Marin Mihail, urmează să fie calificate în baza art.349 alin.(1) Cod penal, cu semnele de calificare „amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale și a sănătății, cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință, al altei persoane”.

Totodată, ținând cont de faptul, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.349 alin.(1) Cod penal, se înfățișează sub oricare din două modalități normative alternative, acțiunile învinutului Xxxxx xxxxxxxx urmează să fie calificate în baza art.349 alin.(1) Cod penal, cu semnele de calificare „aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu, schimbării

caracterului ei în interesul celui care aplică violența, al altei persoane”, iar acțiunile învinuitorilor Xxxxx xxxxxxxxn și Xxxxx xxxxxxxxurmează să fie calificate în art.349 alin.(1¹) Cod penal, cu semnele de calificare „nimicirea bunurilor persoanelor cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu, schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, al altei persoane”.

Circumstanțe atenuante și agravante ale vinovăției lui Xxxxx xxxxxxxxn, Stancu Dumitru, Marin Mihail, prevăzute de art.art.76, 77 Cod penal nu au fost stabilite. La stabilirea pedepsei urmează să se țină cont de prevederile art.art.2 alin.(2), 61, 75 Cod penal. Inculpații nu-și recunosc vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, nu sunt prezente circumstanțele atenuante, prin urmare urmează a fi stabilită o pedeapsă privativă de libertate.

3.1. Avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxa contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Marin Mihail.

În motivarea apelului a indicat că, instanța a luat o poziție subiectivă față de cei trei inculpați, iar probele care au stat la baza învinuirii, și anume recunoașterea persoanei după fotografie de către părțile vătămate Vreamea Andrei și Cebotari Lilian instanța o consideră ca probă veridică doar la condamnarea lui Marin Mihail, în privința celor doi instanța consideră proba respectivă insuficientă de condamnare, or, din tot probatoriul acumulat în privința lui Xxxxx xxxxxxxxdoar acesta probă - recunoașterea după fotografie, este pusă la baza rechizitoriului.

Această probă a fost administrată de către organul de urmărire penală la data de 01.11.2013 după 3 luni de la incident, și așa cum declară partea vătămată Cebotari Lilian până la incident nu l-a mai cunoscut pe Marin Mihail, l-a văzut la o distanță de aproximativ 6 metri, dintr-o mulțime de 200 oameni, dar l-a recunoscut pe Marin Mihail, dar și din cei 12-13 persoane care ar fi participat la inversarea automobilului de serviciu anume după frezură, culoarea ochilor, ceea ce denotă o absurditate și o imposibilitate de a descrie cu amănunte caracteristicile feței, având în vedere circumstanțele menționate.

Prin ordonanță procurorului a fost scos de sub urmărire penală Iaconi Oleg pe motiv că recunoașterea după fotografie a acestuia de către partea vătămată Vreamea Andrei, precum că a participat la inversarea automobilului BV Sud, nu este suficientă pentru învinuire.

La urmărirea penală (f.d.26-28) partea vătămată Cebotari Lilian a declarat: „... cine sunt persoanele care au inversat automobilul eu nu cunosc, erau tineri și de vârstă medie...”. Declarații asemănătoare a dat instanței: „îl cunosc cel mai bine pe Tricolici, celelalte două persoane nu le cunosc, dar am participat la recunoaștere”. Declarațiile părții vătămate Vreamea Andrei: „...pe Xxxxx xxxxxxxxl-am văzut când am ieșit din automobil, Xxxxx xxxxxxxxm-a amenințat cu moartea și că-mi va da foc”. Tot el declară că nu poate spune cine sunt persoanele care au inversat automobilul, dar au fost 12-15 persoane...”.

De asemenea, instanța a pus la baza sentinței și declarațiile martorului Zglavoci Victor, din care rezultă că pe Xxxxx xxxxxxxxl cunoaște și probabil că era la fața locului deoarece era multă lume, nu a observat ca Xxxxx xxxxxxxxsă încalce ordinea publică sau să aplice violența asupra colaboratorilor vamali. Tot el indică, că a sosit la fața locului când deja automobilul era inversat. Potrivit

procesului-verbal de audiere a acestui martor, el declară că nu a văzut ca Xxxxx xxxxxxxx să facă careva acțiuni, să înjure pe cineva. Aceste declarații instanța le folosește doar în favoarea lui Xxxxx xxxxxxxx, necitind la faptul că aceste declarații îl dezincriminează pe Marin Mihail.

Alt martor care indică faptul că, la data incidentului nu l-a văzut pe Marin Mihail la fața locului, este Cojan Victor, care declară că la locul incidentului erau aproximativ 200 oameni, nu a văzut ca cineva să se bată, mașina a fost inversată de unii bărbați de la adunarea baptistă.

Conform raportului de expertiză din 25.07.2013 (f.d.123-125) la rubrica întrebări: de cine sunt create urmele papilare de pe suprafața aripii din față dreapta a automobilului, dintre Saghin V., Tricolici C., Stancu D., Bria A., Iaconi O., Florea N., Cebotari L., Vreamea A., se concluzionează că aceste urme nu sunt create de persoanele indicate.

O altă probă demonstrată instanței sunt imaginile video, din care rezultă că Xxxxx xxxxxxxx nu se afla în general la locul incidentului. Nimeni din martori, nici inculpații Tricolici C. și Stancu D., nu l-au văzut pe Xxxxx xxxxxxxx la data incidentului la locul incidentului, excepție făcând doar una din părțile vătămate, care l-a recunoscut după fotografie după frizură și culoarea ochilor în starea de agitație în care se aflau și înconjurați de o mulțime de oameni necunoscuți.

Din ansamblul declarațiilor menționate, din mijloacele de probă enunțate, nimic nu demonstrează că în acțiunile lui Xxxxx xxxxxxxx sunt prezenți indicii art.349 alin.(1¹) Cod penal, întrucât nu s-a demonstrat că Xxxxx xxxxxxxx a aplicat față de părțile vătămate violență nepericuloasă pentru viață sau sănătatea lor, însoțită de nimicirea bunurilor acestora.

Instanța de fond nu a motivat soluția încasării prejudiciului exclusiv de la Marin Mihail, atât timp cât condamnă doi inculpați.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 ianuarie 2019, au fost admise apelurile, casată parțial sentința, în partea achitării lui Xxxxx xxxxxxxx, în partea condamnării lui Xxxxx xxxxxxxx și în partea soluționării acțiunii civile, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Xxxxx xxxxxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

Xxxxx xxxxxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă a reclamantei Vidrașco Antonina împotriva inculpaților Xxxxx xxxxxxxx, Xxxxx xxxxxxxx și Marin Mihail, privind repararea prejudiciului material.

În rest, în partea condamnării inculpatului Xxxxx xxxxxxxx și dispoziției cu privire la corpurile delictive, sentința a fost menținută.

A fost dispusă liberarea lui Xxxxx xxxxxxxx de executarea pedepsei cu închisoarea pe termen de 3 luni, în temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat în fapt că, Xxxxx

xxxxxxxn la 05 iulie 2013, în jurul orei 11:30, acționând de comun acord și coordonat cu Xxxxx xxxxxxxxși alte persoane, aflându-se pe strada centrală din s. Colibași, r-nul Cahul, cu scopul sistării activității de serviciu a persoanelor cu funcții de răspundere Vreamea Andrei - inspector superior al Serviciului echipe mobile Sud și Cebotari Lilian - inspector principal al Serviciului echipe mobile SUD, care exercitau patrularea cu autoturismul de serviciu de model „Skoda Octavia”, n/î CNZ 521, și în exercitarea atribuțiilor de serviciu au somat conducătorul vehiculului de model „Volkswagen Phaeton” cu n/î LM56HPY să stopeze pentru verificarea legalității circulației pe drumurile din Republica Moldova, dar care nu s-a supus cerințelor legale și a provocat un accident rutier soldat cu vătămarea pietonilor, în interesul persoanei care conducea vehiculul „Volkswagen Phaeton” cu n/î LM56HPY, intenționat au atacat colaboratorii Serviciului Vamal, Vreamea Andrei și Cebotari Lilian, au inversat autoturismul de serviciu „Skoda Octavia”, cu n/î CNZ 521, deteriorându-l, prin ce au cauzat Biroului vamal Cahul un prejudiciu material în sumă de 58 554 lei.

Fapta constatată, a fost calificată de instanța de apel în limitele prevederilor art.349 alin.(1¹) Cod penal, conform indiciilor: „nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul altei persoane”.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, ponderea probelor acuzării cu desăvârșire domină asupra declarațiilor de dezvinovățire ale inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, atingând nivelul suficient pentru a justifica condamnarea inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, în afara oricărui dubiu rezonabil.

Apreciind declarațiile părților vătămăte Vreamea Andrei și Cebotari Lilian, instanța de apel constată că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, nu există nici un temei pentru a pune la dubii credibilitatea acestora. Părțile vătămăte relatează cu lux de amănunte circumstanțele faptei, acțiunile inculpaților, comportamentul și poziția lor în momentul inversării automobilului de serviciu.

Astfel, părțile vătămăte au declarat că la 05.07.2013, în exercitarea atribuțiilor de serviciu urmăreau un automobilul de model „Volkswagen Phaeton” cu numere de înmatriculare străine LM56HPY, în scopul verificării legalității aflării autoturismului pe teritoriul Republicii Moldova, care nu s-a supus somării de a se opri pentru verificare și continuând deplasarea a lovit pietoni. Apropiindu-se la fața locului, șoferul automobilului nu se afla în mijlocul de transport. În procesul acestor acțiuni la fața locului s-a apropiat o mulțime de oameni, care erau agresivi, înjurau colaboratorii vamali, amenințându-i cu răfuiala fizică. Printre persoanele care amenințau, înjurau și erau agresive, erau și inculpații Stancu Dumitru, Xxxxx xxxxxxxxși Xxxxx xxxxxxxxn. În particular, partea vătămată Vreamea Andrei a declarat că, „de partea dreaptă a automobilului erau mai multe persoane, printre care era și Xxxxx xxxxxxxxn, care înjura și a propus „hai băieți să întoarcem automobilul și să-i dăm foc”. El a lovit cu piciorul în ușa automobilului, și 10-15 persoane au început din partea dreaptă să răstoarne automobilul. Neputând să iasă pe partea dreaptă, a fost nevoit să iasă din automobil din partea șoferului. L-a văzut pe Tricolici în momentul când alții răsturnau

automobilul, el se afla lângă ușa lui și bloca ușa automobilului. Partea vătămată Cebotari Lilian a declarat, că „îl ține minte foarte bine pe Xxxxx xxxxxxxxn, care a fost unul dintre organizatorii, care nemijlocit a participat la răsturnarea autoturismului de serviciu. Ulterior, l-a recunoscut pe Xxxxx xxxxxxxxn. Vizual era evident că Tricolici era organizatorul, fiind în vârstă de aproximativ 40 ani, restul persoanelor erau tineri, se observa că este o persoană mai autoritară și anume el a dat indicații, „băieți haide-ți să răsturnăm”. Tricolici era unul din cei mai agresivi, chiar de la el a primit numeroase amenințări de genul „pe voi trebuie de bătut, uciși”.

Declarațiile părților vătămate atestă cu certitudine că Xxxxx xxxxxxxxn era la fața locului, era cel mai violent și agresiv, mai mult, dânsul a instigat grupul de tineri, chemându-i la inversarea automobilului și deteriorarea acestuia prin incendiere, la indicația lui a fost inversat automobilul.

Prezintă relevanță faptul că părțile vătămate erau în uniformă, pe automobil era inscripția ”serviciu vamal echipa mobilă”, iar Cebotari Lilian s-a prezentat, comunicând despre misiunea de serviciu, încercând să-i calmeze. Prin urmare inculpații Xxxxx xxxxxxxxn, Xxxxx xxxxxxxxși Xxxxx xxxxxxxxcunoșteau cu certitudine că părțile vătămate erau colaboratori ai Serviciului Vamal și erau în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

După amenințări și acțiuni agresive părțile vătămate au urcat în automobilul de serviciu pentru a evita conflictul, însă 10-15 persoane care se aflau alături de automobilul de serviciu, inclusiv Xxxxx xxxxxxxxn și Marin Mihail, s-au apropiat de automobil și în mod forțat au început să-l clatine pentru a-l inversa. În urma acestor acțiuni violente, părțile vătămate Cebotari Lilian și Vremea Andrei, din teamă că vor fi răsturnați împreună cu automobilul de serviciu, au fost impuși de situație să coboare din mijlocul de transport. Partea vătămată Vremea Andrei a fost nevoit să iasă din automobil prin ușa din partea șoferului, deoarece inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn se afla lângă ușa lui, în partea dreaptă și bloca ușa automobilului. Încercând să oprească acțiunile agresive și violente, partea vătămată Cebotari Lilian i-a avertizat că va aplica arma și a tras două focuri de avertizare în aer, însă nu a urmat nici o reacție. Automobilul de serviciu al colaboratorilor vamal a fost inversat și deteriorat.

Inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn, fiind agresiv și violent, exprimând în adresa colaboratorilor vamali numeroase injurii, amenințări cu răfuială fizică, intenționat, văzând că în salonul automobilului de serviciu se aflau colaboratorii vamali Cebotari L. și Vremea A., a instigat inculpatul Xxxxx xxxxxxxxși alte persoane aflate în preajmă la inversarea automobilului împreună cu persoanele aflate în salon, blocând ușa din partea dreaptă, fără a se opri la cerința unuia din colaboratorii vamali și fără a reacționa la împușcătura de avertizare, a participat nemijlocit la inversarea automobilul de serviciu de model ”Skoda Octavia” n/î CNZ 521, în scopul răzbunării și sistării activității lor de serviciu.

S-a constatat că, în speță fapta a fost săvârșită în timpul exercitării de către persoanele cu funcție de răspundere a atribuțiilor de serviciu, fiind aplicată violența nepericuloasă pentru viață și sănătate, prin faptul atacării și inversării automobilului de serviciu, văzând cu certitudine că colaboratorii vamali se află în salonul automobilului, a fost clătinat cu forță, inversat automobilul de serviciu în

scopul sistării activității inspectorilor vamali și răzbunarea cu aceștia pentru o activitate legată strict cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, nefiind constatate din partea agenților publici Cebotari Lilian și Vremea Andrei depășirea cadrului legal în care au acționat, și nici existența unor relații ostile cu caracter personal între ei și inculpați.

Se remarcă prezența laturii subiective a infracțiunii ce se caracterizează prin intenție directă, în celei mai frecvente cazuri motivul infracțiunii constă în răzbunarea în legătură cu îndeplinirea de către persoana cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu. Intenția directă rezultă din comportamentul agresiv și violent al inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, din faptul că spunea: „hai băieți să întoarcem automobilul și să-i dăm foc”, amenințări de genul „pe voi trebuie de bătut, uciși”, astfel, inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn își dădea bine seama că în fața sa se află persoane cu funcție de răspundere, îmbrăcate în uniformă de colaborator vamal, și se manifestă prin însuși instigările ultimului la atacarea părților vătămate Cebotari Lilian și Vremea Andrei, inversarea și deteriorarea automobilului de serviciu al colaboratorilor vamali, însoțite de acțiuni agresive și injurii în adresa ultimilor, ca rezultat al răzbunării pentru faptul că consăteanul Cojan Victor din vina lor ar fi comis accidentul rutier soldat cu tamponarea pietonilor.

Violenta nepericuloasă pentru viața și sănătatea colaboratorilor vamali s-a manifestat prin faptul, că inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn și complicitii săi au început să răstoarne automobilul de serviciu cu colaboratorii vamali aflați în salonul acestui automobil, prin forțare balansând automobilul, blocând ușa din partea dreaptă și creând astfel obstacol pentru ieșirea părții vătămate Vremea Andrei, și au continuat până la inversarea automobilului de serviciu, fiind conștienți că inversarea într-o astfel de manieră a automobilului este inevitabil periculoasă pentru persoanele din salonul automobilului. Necitând la faptul că inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn de fapt a aplicat violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea părții vătămate Vremea Andrei, procurorul nu i-a incriminat lui Xxxxx xxxxxxxxn acest element calificativ în actul de acuzare, iar potrivit art.325 Cod de procedură penală, instanța judecă cauza în limita învinuirii formulate în rechizitoriu.

Nu pot fi reținute elementele calificative ale infracțiunii imputate lui Xxxxx xxxxxxxxn, și anume ”amenințarea cu nimicirea bunurilor”, or, în același timp inculpatului Tricolici i s-a incriminat elementul calificativ ”nimicirea bunurilor” ca fiind deja o faptă realizată, acțiunile lui urmând a fi calificate ca fiind deja o acțiune realizată de nimicire a bunurilor și nu doar ca o amenințare de nimicire a bunurilor. La fel nu s-a confirmat că inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn în interes personal ar fi sistat activitatea persoanelor publice, or, probele administrate nu confirmă acest element calificativ, constatându-se că inculpații și complicitii acestora au sistat activitatea agenților statului în interesul martorului Cojan Victor, care era urmărit pentru o presupusă faptă ilicită și a comis accident rutier în timp ce a încercat să dispară din vizorul colaboratorilor vamali.

Instanța de apel nu a luat în considerare declarațiile martorilor Netedu Petru, Zglavoci Victor și Cojan Victor. Pe parcursul conflictului și anume în momentul răsturnării automobilului, acești martori nu erau prezenți. Martorul Zglavoci Victor în momentul inversării și deteriorării automobilului de serviciu se afla în altă localitate, iar martorul Cojan Victor după accidentul rutier a stat ascuns timp de

aproximativ 25-30 minute după clădirea spitalului și nu a văzut cele întâmplate în stradă, de aceea orice alegații ale martorilor Zglavoci Victor și Cojan Victor cu privire la evenimentul infracțiunii, nu pot avea apriori un caracter obiectiv. Mai mult, afirmațiile martorului Cojan Victor, precum că inversarea automobilului de serviciu ar fi fost realizată de unele persoane de confesiune religioasă (baptiști), care se întorceau de la adunare și că infracțiunea nu putea fi săvârșită de Xxxxx xxxxxxxxn care ar fi stat la terasa magazinului, sunt respinse vehement. În primul rând martorul Cojan Victor apriori nu putea cunoaște persoanele care în realitate au săvârșit infracțiunea, iar în al doilea rând - nu a fost în stare să comunice date nici despre izvorul rațiunilor sale, nici despre identitatea măcar a unei persoane care a participat la inversarea automobilului.

Declarațiile martorului Netedu Petru, care muncea la domiciliul inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, la fel trezesc o serie de dubii, atât pe fonul unor contradicții dintre declarațiile sale cu cele ale inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, atât și pe fonul incompatibilității lor cu declarațiile părților vătămate Cebotari Lilian și Vreamea Andrei.

Inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn în ședința primei instanțe a declarat, că "... împreună cu soția s-a dus acasă. Stând acasă, peste 5 minute a auzit o împușcătură și strigăte la drum. A ieșit la terasă și a văzut multă lume, iar automobilul vameșilor era răsturnat". Pe când martorul Netedu Petru a declarat că "... Tricolici a revenit împreună cu soția. Mai târziu s-a auzit o împușcătură. Când s-a auzit împușcătura, Tricolici lucra împreună cu el. După ce au finisat de turnat betonul, peste aproximativ 40 minute după împușcătură, au ieșit la terasă, de unde se vede bine locul accidentului, și automobilul vameșilor deja era răsturnat. ... Au stat aproximativ 5 minute și s-au întors să continue munca. Discordanța de timp relatată diferit de martorul Netedu P. și inculpatul Tricolici C., precum și coerența declarațiilor părților vătămate Vreamea Andrei și Cebotari Lilian desconsideră la maxim declarațiile martorului Netedu P.

Instanța de apel a menționat că, depozițiile părților vătămate Cebotari Lilian și Vreamea Andrei sunt confirmate obiectiv și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.07.2013 (f.d.4-10 vol. I), ordinele nr.249-p din 25.03.2013 și nr.770-p/0 din 23.05.2013, care atestă că părțile vătămate Cebotari Lilian și Vreamea Andrei sunt angajați în cadrul Serviciului echipe mobile (f.d.15-16, 29 vol. I), raportul de expertiză judiciară nr.233 din 12.02.2014 (f.d.172-180); proces-verbal de confruntare din 14.07.2013 între partea vătămată Cebotari Lilian și învinuitul Xxxxx xxxxxxxxn, potrivit căruia Cebotari Lilian a declarat că l-a cunoscut pe Xxxxx xxxxxxxxn la locul accidentului (f.d.104 vol. II).

Nu este reținut argumentul părții apărării, precum că pe suprafața automobilului inversat nu au fost găsite urmele papilare ale inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn. Or, la inversarea automobilului de serviciu au participat circa 10-15 persoane, iar pe suprafața automobilului au fost depistate și supuse investigațiilor doar 4 urme papilare, și este logic că din 4 urme depistate nu pot fi identificați 10-15 infractori. Lipsa urmelor papilare ale inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn nu este un motiv pentru desconsiderarea declarațiilor părților vătămate Vreamea Andrei și Cebotari Lilian, care l-au recunoscut pe inculpatul Tricolici și l-au demascat cu siguranță în cadrul confruntărilor.

Este lipsit de suport de fapt afirmația părții apărării și constatarea instanței de fond, precum că în cadrul recunoașterii persoanei ca și acțiune de urmărire penală, petrecută la 10.07.2013 (f.d.74-75 vol. I), partea vătămată ar fi recunoscut o altă persoană decât inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn. Colegiul judiciar constată că, acest proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 10.07.2013 nu are nici o forță probantă, dat fiind, că în el lipsesc date cu privire la persoana recunoscută de către partea vătămată Cebotari Lilian: nu este indicat nici numărul persoanei recunoscute, nici numele persoanei recunoscute, rubricile date fiind neîndeplinite. Tabelul fotografic anexă la procesul-verbal de recunoaștere nu este semnat de participanții la această recunoaștere, inclusiv nici de partea vătămată Cebotari Lilian, nici de ofițerul de urmărire penală

Astfel, analizând probele examinate în ședința instanței de apel, și apreciindu-le în coroborare, Colegiul judiciar constată că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn în comiterea infracțiunii imputate, și combat argumentele inculpatului. Colegiul judiciar a conchis că, declarațiile inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, prin care el nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, nu corespund adevărului, sunt depuse în realizarea dreptului său la apărare, pentru a se eschiva de răspundere penală și sunt combătute de probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn pentru fapta prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepselor aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților.

Colegiul judiciar acceptă, că pedeapsa urmează a fi ajustată scopului legii penale, dar această ajustare se realizează doar prin aplicarea criteriilor de individualizare a pedepsei.

Potrivit art.16 alin.(3) Cod penal infracțiunea imputată lui Xxxxx xxxxxxxxn este una mai puțin gravă, care în conformitate cu art.349 alin.(1¹) Cod penal (în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii) se pedepsește cu amendă de la 500 la 1000 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Aici instanța de apel, ținând cont de prevederile art.art.3, 6, 7, 61-62, 75 Cod penal, de caracterul prejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise, reține lipsa circumstanțelor agravante, persistența unei circumstanțe atenuante - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, personalitatea inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, care este pentru prima dată pe banca acuzaților, este caracterizat pozitiv la locul de domiciliu, starea lui familiară (f.d.269-273 vol. I). Astfel, Colegiul judiciar conchide oportun și eficient în sensul corectării și reeducării inculpatului, de a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul judiciar nu găsește echitabil de a-i aplica inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn pedepse alternative mai blânde, considerând că forța coercitivă a pedepsei cu amenda și munca neremunerată în folosul comunității nu va fi suficientă pentru a atinge scopul legii penale.

4.2. La fel, instanța de apela a constatat că, Marin Mihail, la 05 iulie 2013, în jurul orei 11:30, acționând de comun acord și coordonat cu Xxxxx xxxxxxxxn și alte persoane, aflându-se pe strada centrală din s. Colibași, r-nul Cahul, cu scopul sistării activității de serviciu a persoanelor cu funcții de răspundere Vremea Andrei - inspector superior al Serviciului echipe mobile Sud, și Cebotari Lilian - inspector principal al Serviciului echipe mobile SUD, care exercitau patrularea cu autoturismul de serviciu de model „Skoda Octavia”, cu n/î CNZ 521, și în exercitarea atribuțiilor de serviciu au somat conducătorul vehiculului de model „Volkswagen Phaeton” cu n/î LM56HPY să stopeze pentru verificarea legalității circulației pe drumurile din Republica Moldova, dar care nu s-a supus cerințelor lor legale și a provocat un accident rutier soldat cu vătămarea pietonilor, în interesul persoanei care conducea vehiculul „Volkswagen Phaeton” cu n/î LM56HPY, intenționat au atacat colaboratorii Serviciului Vamal, Vremea Andrei și Cebotari Lilian, și au inversat autoturismul de serviciu „Skoda Octavia”, cu n/î CNZ 521, deteriorându-l, prin ce au cauzat Biroului Vamal Cahul un prejudiciu material în sumă de 58 554 lei.

Fapta penală constatată, pentru care Xxxxx xxxxxxxxa fost găsit vinovat, este calificată de instanța de apel în limitele dispozițiilor art.349 alin.(1¹) Cod penal, conform indiciilor: „aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoanele cu funcție de răspundere, precum și nimicirea bunurilor acestora, în scopul sistării activității lor de serviciu în interesul altei persoane

Astfel, partea vătămată Vremea Andrei a declarat: „printre aproximativ 15 persoane care au participat la inversarea automobilului a fost și Marin Mihail. În momentul răsturnării Xxxxx xxxxxxxxera la aripa automobilului din urmă în spate, l-a văzut pe Xxxxx xxxxxxxxla față, când se afla în automobil și a întors capul în spate, iar Tricolici bloca ușa.

Partea vătămată Cebotari Lilian a declarat: Xxxxx xxxxxxxxa participat la răsturnarea automobilului, avea un comportament agresiv, cu amenințări în permanență în adresa lui și a colegului. În cadrul urmăririi penale el a recunoscut aproximativ 6 persoane, dintre care Xxxxx xxxxxxxxn, Xxxxx xxxxxxxxși Stancu Dumitru. I-a văzut la față, deoarece inculpații se aflau în permanență în apropierea lor, nici la jumătate de metru, îi înjurau, amenințau. L-a recunoscut pe Xxxxx xxxxxxxxîn luna noiembrie după trăsăturile fizice ”.

Părțile vătămate relatează date care coroborează și indică cu certitudine circumstanțele comiterii infracțiunii de către inculpatul Marin Mihail, comportamentul agresiv cu amenințări în adresa părților vătămate, locul acestuia în timpul răsturnării automobilului. Astfel, inculpatul Xxxxx xxxxxxxxa participat împreună cu Xxxxx xxxxxxxxn și alte persoane la inversarea automobilului de serviciu model „Skoda Octavia” n/î CNZ 521, știind perfect că părțile vătămate sunt colaboratorii serviciului vamal, ce se află în exercitarea atribuțiilor de serviciu, fără a reacționa la cerințele acestora de a se liniști, precum și la trageri de avertizare cu arma de foc, amenințând părțile vătămate, manifestând un comportament agresiv, cunoscând că în momentul clătinării în automobil se aflau părțile vătămate, a participat la inversarea acestuia, acționând din partea dreaptă-spate a automobilului, acțiuni care prezentau pericol pentru colaboratorii vamali, or

ultimii au declarat că văzând o mulțime de oameni agresivi, care îi amenințau cu răfuiala fizică, îi înjurau, erau în stare de frică pentru viața sa, iar din teamă că vor fi răsturnați împreună cu automobilul de serviciu au coborât din automobil. Relevant este că nici unul din inculpați, văzând că partea vătămată Cebotari Lilian i-a avertizat, apoi a tras două focuri din armă pentru a înceta acțiunile agresive, nu s-a oprit, continuând acțiunile criminale până la inversarea automobilului de serviciu.

După cum a menționat instanța de fond, în acțiunile inculpatului Xxxxx xxxxxxxx sunt prezente și semnele calificative „nimicirea bunurilor persoanelor cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu a acestora”. Or, probele administrate în ansamblu confirmă cu certitudine că inculpatul Xxxxx xxxxxxxx era prezent la fața locului, a participat la inversarea automobilului de serviciu al Serviciului Vamal, cu scopul de a deteriora automobilul și de a sista activitatea colaboratorilor vamal, care erau în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Colegiul judiciar constată, că probele examinate în cadrul ședinței de apel, apreciate din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Xxxxx xxxxxxxx în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul judiciar a apreciat critic alegațiile apărării, precum că proba administrată și anume procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 01.11.2013 de către Cebotari Lilian, potrivit căruia partea vătămată după caracteristicile feței, frizură, culoarea ochilor, statură, l-a recunoscut pe Xxxxx xxxxxxxx (f.d.80-81), nu poate fi pusă la baza condamnării. Procesul rațional de recunoaștere a persoanei peste trei luni de la data infracțiunii, este în dependență de capacitățile părții vătămate Cebotari Lilian. Nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părților vătămate, precum și faptul recunoașterii inculpatului peste trei luni. Or, partea vătămată Cebotari Lilian a declarat că i-a recunoscut pe Xxxxx xxxxxxxx și Stancu Dumitru, deoarece i-a văzut la față, aceștia aflându-se în permanență în apropierea lor la distanță de jumătate de metru. Totodată, nu s-a constatat încălcarea procedurii de recunoaștere, or potrivit procesului-verbal (planșă fotografică) părții vătămate Cebotari Lilian i-au fost prezentate spre recunoaștere cinci persoane, dintre care partea vătămată a recunoscut persoana cu nr.1, care a participat la inversarea automobilului.

Colegiul judiciar relevă că procesul-verbal de recunoaștere din 01.11.2013 nu a fost unica probă ce a stat la baza constatării vinovăției inculpatului Marin Mihail, fiind luate în considerație alte probe care demonstrează incontestabil că Xxxxx xxxxxxxx a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Luând în considerație circumstanțele constatate, Colegiul judiciar a respins argumentele apărătorului, precum că inculpatul Xxxxx xxxxxxxx nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, or materialele dosarului demonstrează contrariul, iar declarațiile părților vătămate în ansamblu cu alte probe confirmă vinovăția inculpatului Xxxxx xxxxxxxx în săvârșirea faptei imputate.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel ține cont că pedeapsa are drept scop corectarea și reeducarea inculpatului în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului Marin Mihail, precum și de

circumstanțele cauzei care atenuează și care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia.

În acest context, Colegiul judiciar a constatat că, acțiunile inculpatului Xxxxx xxxxxxxx fiind calificate în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, pentru care legea penală (în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii) prevede pedeapsa amendă în mărime de la 500 la 1000 unității convenționale, munca neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau închisoare până la 3 ani, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Marin Mihail, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de gradul vinovăției și rolul acestuia, de faptul că a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost judecat, de lipsa circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, ține cont de personalitatea inculpatului Marin Mihail, care este caracterizat pozitiv la locul de trai (f.d.274-278), și consideră oportun de a-i aplica inculpatului Xxxxx xxxxxxxx pedeapsă sub formă închisoare pe termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Pedeapsa aplicată este una echitabilă în raport cu fapta comisă și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Colegiul judiciar nu a considerat echitabil de a-i aplica inculpatului Xxxxx xxxxxxxx pedepse alternative mai blânde, considerând că forța coercitivă a pedepsei cu amenda și munca neremunerată în folosul comunității nu va fi suficientă pentru a atinge scopul legii penale.

4.3. Verificând sentința în partea condamnării inculpatului Stancu Dumitru, Colegiul judiciar acceptă poziția instanței de fond, ca fiind una corectă și argumentată, în partea stabilirii circumstanțelor de fapt determinante pentru constatarea vinovăției inculpatului Xxxxx xxxxxxxx în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Colegiul judiciar a constatat, că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa inculpatului Xxxxx xxxxxxxx a avut loc și a fost săvârșită de el în circumstanțele descrise mai sus. Prima instanță întemeiat a exclus din volumul învinuirii aduse inculpatului Stancu D. acțiunile de nimicire a bunurilor (inversarea automobilului de serviciu) și coparticipația persoanelor Saghin V., Tricolici C., Iaconi C., Florea N., Bria A., Lupan V., Marin M. și alte persoane, or, probele administrate atestă că, inculpatul Xxxxx xxxxxxxx nu a participat la inversarea automobilului de serviciu, ci în mod individual a atacat partea vătămată Vreimea Andrei, la un interval de timp considerabil de la evenimentul inversării, din care motiv acțiunile grupului de persoane care a inversat automobilul și acțiunile inculpatului Stancu D. nu pot fi identificate ca fiind comise cu o intenție unică. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat această faptă ca fiind infracțiune prevăzută la art.349 alin.(1¹) Cod penal și a reținut în acțiunile inculpatului Xxxxx xxxxxxxx indicii calificativi: „aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere”.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. La judecarea cauzei au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente, prin care se atestă vinovăția lui Stancu Dumitru, ceea ce a adus la pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului XXXXX XXXXXXXX în săvârșirea infracțiunii imputate.

Vinovăția inculpatului XXXXX XXXXXXXX se confirmă prin declarațiile părților vătămate Vremea Andrei și Cebotari Lilian, susținute prin alte probe, cum ar fi procesul-verbal de consemnare a plângerii din 05.07.2013 (f.d.3), ordinul nr.249-p din 25.03.2013 care atestă că partea vătămată Vremea Andrei este angajat în cadrul Serviciului Vamal (f.d.15-16), procesul-verbal de recunoaștere din 08.07.2013, potrivit căruia partea vătămată Vremea Andrei l-a recunoscut pe XXXXX XXXXXXXX (f.d.68-69), procesul-verbal de recunoaștere din 10.07.2013, potrivit căruia partea vătămată Cebotari Lilian l-a recunoscut pe XXXXX XXXXXXXX (f.d.72-73), raportul de expertiză medico-legală nr.97D din 05.07.2013 cu concluzia: în rezultatul examinării la Vremea Andrei s-a constatat edem-echimoză pe cap dreapta produs la o acțiune traumatică cu obiect contondent dur, sau la lovire cu capul de careva obiect, posibil la 05.07.2013, se califică medico-legal ca vătămare corporală neînsemnată (f.d.107).

Din declarațiile părții vătămate Vremea Andrei rezultă că, inculpatul XXXXX XXXXXXXX nu a participat la inversarea automobilului, însă dânsul, apropiindu-se de Vremea Andrei, care se afla în automobilul polițistului de sector pe bancheta din față, i-a aplicat o lovitură în față, înjurându-l și amenințându-l că vor fi tăiați dacă vor apărea în satul lor. Colegiul judiciar a reținut argumentele instanței de fond ce rezultă din declarațiile inculpatului Stancu Dumitru, care demonstrează că ultimul s-a aflat în nemijlocita apropiere de automobil, or în cadrul ședinței de judecată XXXXX XXXXXXXX a declarat că s-a apropiat de automobilul polițistului de sector și a lovit cu pumnul în geamul din dreapta față a automobilului. Totodată, partea vătămată Vremea Andrei a declarat, că inspectorul de sector a încercat să-l oprească pe Stancu Dumitru, la care Stancu a spus inspectorului de sector: „nu uita că ești din s. Colibași și noi în orice timp putem să venim să te tăiem pe tine și familia ta”.

Partea vătămată Cebotari Lilian a declarat, că Vremea Andrei s-a urcat în autoturismul ofițerului de sector pe bancheta din față, iar el se afla în spatele automobilului de serviciu, unde a observat la un moment că un bărbat s-a apropiat la geamul din față a automobilului, unde stătea colegul Vremea Andrei, și a aplicat o lovitură, după și-a dat seama că a fost lovit colegul. Ulterior, recunoscându-l, a aflat că acesta a fost Stancu Dumitru. XXXXX XXXXXXXX era o persoană agresivă, din partea lui XXXXX XXXXXXXX erau amenințări cu răfuială fizică, înjurări.

Astfel, instanța de fond întemeiat a constatat că inculpatul Stancu Dumitru, intenționat, manifestând un comportament agresiv și o atitudine ostilă, a aplicat violența nepericuloasă față de o persoană cu funcție de răspundere Vremea Andrei, care se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, lovindu-l cu pumnul în regiunea capului, urmată de cauzarea vătămării corporale neînsemnate.

De asemenea, prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile

inculpatului Stancu Dumitru, considerându-le a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale și inducerii instanței în eroare, or acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Stancu Dumitru, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de caracterul prejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise, infracțiunea comisă de inculpat făcând parte din categoria celor mai puțin grave, de motivele acesteia, de semnificația valorilor sociale lezate, de personalitatea inculpatului, de faptul că anterior nu a fost condamnat, este caracterizat pozitiv la locul de trai, stabilindu-i o pedeapsa corectă și echitabilă sub formă de închisoare pe termen de 3 luni, cu aplicarea art.90 Cod penal, prin care executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel, inculpatul Xxxxx xxxxxxxx a depus cerere, prin care a solicitat încetarea procesului penal din motivul expirării termenului de prescripție (f.d.97-98 vol. III).

La data săvârșirii de către Xxxxx xxxxxxxx a infracțiunii prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal, sancțiunea normei incriminate prevedea pedeapsa maximă cu închisoare de până la 3 ani, conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea dată este mai puțin gravă.

Conform art.60 alin.(1) lit. b), alin.(2) Cod penal, „persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave; (2) Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată”.

În conformitate cu art.53 lit. g) Cod penal, „persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componentei de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală”.

Conform art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, ”sentința de condamnare se adoptă: ... cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție”.

Astfel, inculpatul Xxxxx xxxxxxxx urmează a fi liberat de executarea pedepsei, stabilită prin sentința Judecătorei Cahul din 09.08.2017, în temeiul intervenirii prescripției răspunderii penale.

Colegiul judiciar a ajuns la concluzia că, instanța de fond neîntemeiat a admis acțiunea civilă și a încasat de la Xxxxx xxxxxxxx în beneficiul Serviciului vamal, Biroul vamal Sud, suma prejudiciului cauzat în mărime de 55 841 lei. Deși, în urma acțiunilor ilegale ale inculpaților a fost deteriorat automobilul proprietate a Serviciului Vamal, de model „Skoda Octavia” n/î CNZ 521 și cauzat un prejudiciu estimat la suma 55.841 lei. Însă, în cadrul urmăririi penale Biroul vamal Cahul nu a fost recunoscut în calitate de parte civilă. Nici Serviciu Vamal, nici Biroul vamal Cahul nu au depus cerere de chemare în judecată potrivit prevederilor art.219 alin.(1) și (2) pct.1), alin.(6) Cod de procedură penală, care stipulează: „acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de

judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; acțiunea civilă poate fi intentată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanții acestora.

4.4. Potrivit materialelor cauzei Vidrașco Antonina la 26.03.2014 a depus cerere prin care a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte civilă Biroul vamal Cahul, menționând că Biroului vamal i-a fost cauzat prejudiciu în sumă de 57 899,16 lei (f.d.43 vol. I). Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 26.03.2014, Vidrașco Antonina a fost recunoscută în calitate de reprezentant legal al părții civile (f.d.41-42 vol. I), iar în baza ordonanței ofițerului de urmărire penală din 26.03.2014, Vidrașco Antonina a fost recunoscută în calitate de parte civilă, unde se menționează că cet. Vidrașco Antonina a suferit un prejudiciu material în mărime de 55 899,16 lei.

În speță, prejudicial material a fost cauzat prin infracțiune nemijlocit Biroului vamal Cahul (actual Biroul vamal Sud), care urma să fie recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă, dar nu persoana fizică Vidrașco Antonina, care era doar reprezentant al Biroului vamal Cahul. Din aceste considerente, Colegiul judiciar a considerat necesar de a respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă a reclamantei Vidrașco Antonina împotriva inculpaților Xxxxx xxxxxxxxn, Xxxxx xxxxxxxxși Marin Mihail, privind repararea prejudiciului material.

5. Reprezentantul părții civile Biroul vamal Sud, Goian Veaceslav, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea parțială a acesteia în partea respingerii acțiunii civile cu menținerea sentinței în această parte.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, în baza plângerii depuse de cet. Vreme Andrei, la data de 05.07.2013 a fost pornită de către IP Cahul urmărirea penală pe cauza cu nr.2013150475. Dat fiind faptul că, a apărut necesitatea de a recunoaște în calitate de parte civilă un reprezentant al Biroului vamal Cahul, la data de 25.03.2014, la Biroul vamal Sud a parvenit demersul Conducătorului organului de urmărire penală al IP Cahul, Andrei Moldovanu, prin care s-a solicitat împuternicirea unui reprezentant al Biroului vamal Sud prin procură, în vederea reprezentării intereselor biroului vamal în cauza penală. Astfel, la data de 26.03.2014, prin procura cu nr. 436-5 a fost împuternicit Șeful Secției încasare silită a obligației vamale și asistență juridică din cadrul Biroului Vamal Cahul, dna Vidrașco Antonina să reprezinte interesele biroului vamal Cahul în calitate de parte civilă pe cauza penală nr. 2013150475 în cadrul IP Cahul.

Potrivit materialelor cauzei, Vidrașco Antonina a depus, la data de 26.03.2014, cerere prin care a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte civilă Biroul vamal Cahul, menționând că Biroului vamal i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 57 899, 16 lei. Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală, Vidrașco Antonina a fost recunoscută în calitate de reprezentant al părții civile. Pe perioada examinării cauzei penale, s-a demonstrat că valoarea prejudiciului material cauzat Biroului vamal constituie 55 841 lei.

Potrivit art.219, alin.(1), (2) pct.1), alin.(6) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală. Totodată, acțiunea civilă poate fi înaintată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanții acestora.

Dat fiind faptul că, la materialele dosarului este anexată procura, prin care se împuternicește reprezentantul Biroului vamal Cahul să reprezinte interesele părții civile (Biroului vamal), precum și ordonanța de recunoaștere a d-nei Vidrașco Antonina reprezentant al părții civile, nu putem fi de acord cu concluzia instanței de apel, care constată că în cadrul urmăririi penale Biroul vamal Cahul nu a fost recunoscut ca parte civilă, ci reprezentantul acestuia. Prin urmare, instanța de apel reține că prejudiciul material în mărime de 55 841 lei a fost cauzat persoanei fizice, or faptul că la materiale este anexată Ordonanța prin care se dispune recunoașterea cet. Vidrașco Antonina în calitate de reprezentant legal al părții civile dovedește că nu cetățeanul în cauză a suferit un prejudiciu, ci persoana juridică pe care o reprezintă.

5.1. Avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Marin Mihail, în temeiul pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Marin Mihail.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, din decizia instanței de apel desprinde doar descrierea circumstanțelor faptei comisă de Xxxxx xxxxxxxxn, iar referitor la acțiunile lui Marin Mihail, instanța nu face nici o analiză a declarațiilor părților vătămate care clar au explicat că Xxxxx xxxxxxxxdoar a participat la inversarea automobilului și nu a aplicat nemijlocit acte de violență asupra lor, deci nu poate fi vorba de existența laturi obiective realizată prin aplicarea violenței.

De asemenea, instanța de apel a invocat că procesul-verbal de recunoaștere din 01.11.2013, care de către apărare a fost solicitat de a fi recunoscut nul, fiind executat cu încălcări procesuale și anume a art.116 Cod de procedură penală, așa cum recunoașterea potrivit declarațiilor părții vătămate s-a petrecut în izolatorul IP Cahul atunci când Xxxxx xxxxxxxxse afla în stare de reținere uzitându-se la Xxxxx xxxxxxxxprin vizorul ușii camerei de detenție, deci aceasta nu ar fi singura probă dar mai există și alte probe care-l încriminează pe Marin Mihail. Însă, colegiul penal nu descrie care ar fi aceste probe, dar nici nu se expune asupra legalității acestui act procesual.

Așa dar, aceste circumstanțe în ansamblu fac pasibilă casarea sentinței și deciziei ca fiind pronunțate în lipsa unor probe concludente care să demonstreze ambele componente ale infracțiunii.

5.2. Avocatul Sanduța Evghenii în numele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea parțială a acesteia în partea

condamnării lui Xxxxx xxxxxxxxn, cu menținerea sentinței în această parte.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, în instanța de apel probe noi la examinarea cauzei nu au fost administrate, însă la solicitarea procurorului au fost audiate din nou părțile vătămate Vremea Andrei și Cebotari Lilian, fapt care nu este interzis de procesul penal, dar apare o întrebare, care totuși a fost necesitatea audierii repetate a acestora, deoarece aceste audieri repetate de către procuror nu au fost motivate. Menționez acest fapt, deoarece după scurgerea a 4 ani de la producerea evenimentelor acestei infracțiuni, Vremea Andrei și Cebotari Lilian în instanța de apel au depus declarații cu mult mai detaliate, cu mai multe amănunte de cauză, decât la depunerea declarațiilor în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești. O situație care logic nu poate fi explicată, ca îndată după comiterea infracțiunii, cunoști mai puțin decât după 4 ani de la producerea evenimentului, și vedeți că acest lucru se întâmplă la ambele părți vătămate. Această împrejurare pune la mare dubii veridicitatea declarațiilor lui Vremea Andrei și Cebotari Lilian, depuse atât în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond și în instanța de apel.

Menționează în susținerea acestei afirmații că, la urmărirea penală, fiind audiată partea vătămată Cebotari Lilian, nu a declarat că Xxxxx xxxxxxxxn este organizatorul comiterii infracțiunii, pe când în ședința de judecată la Curtea de apel acesta declară că organizatorul este anume Xxxxx xxxxxxxxn, deoarece fiind de vârsta aproximativ 40 ani, restul persoanelor de la fața locului erau mai tinere. La comiterea infracțiunii au participat bărbați de mai multe vârste, inclusiv de 55 ani și de 60 de ani, însă urmărirea penală a cercetat cazul superficial, limitându-se doar la declarațiile părților vătămate, precum că sunt veridice și suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn.

Declarațiile părților vătămate Vremea Andrei și Cebotari Lilian, sunt combătute prin raportul de expertiză din 25 iulie 2013 (f.d.123-125) la rubrica întrebări: de cine sunt create urmele papilare de pe suprafața aripii din fața dreaptă a automobilului, se concluzionează că aceste urme nu sunt create de Xxxxx xxxxxxxxn. Deci, urmele papilare au fost depistate și ridicate de pe suprafața aripii din față dreapta a automobilului inversat, deși după cum rezultă din declarațiile părții vătămate Vremea Andrei în acea parte a automobilului s-a aflat mai mult Xxxxx xxxxxxxxn, dar amprente nu aparțin acestuia. La fel, și partea vătămată Cebotari Lilian la ședința de la Curtea de Apel Cahul declară că organizatorul infracțiunii este Xxxxx xxxxxxxxn, dar în care parte a automobilului s-a aflat acesta la momentul inversării nu spune nimic și nici nu este întrebat de procuror despre acest fapt, posibil a considerat puțin important acest moment.

În decizia sa instanța de apel face trimitere numai la probele care îl învinovătesc, dar la cele care îl dezvinovătesc pe Xxxxx xxxxxxxxn sunt respinse cu o slabă argumentare și anume - cu referire la procesul -verbal de recunoaștere a persoanei din 10 iulie 2013 (f.d.74- 76 vol. I), prezentat spre recunoaștere părții-vătămate Cebotari Lilian pe Xxxxx xxxxxxxxn, acesta din urmă nu a fost recunoscut de partea vătămată. Conform acestui proces-verbal de recunoaștere a persoanei, totuși partea vătămată Cebotari Lilian recunoaște pe cineva, dar nu este indicat pe cine și nici sub ce număr este această persoană. Spune că recunoaște persoana după caracteristicile feții, forma ochilor, frizură, forma capului. Aici inițial a fost pus punct ca sfârșit de propoziție, ca mai apoi cu un alt pix cu vopsea

de altă culoare, care se deosebește la simpla vedere, să apară o virgulă și cuvintele „ și șram din cap (cicatrici)". Toată această procedură penală importantă ca toate celelalte este petrecută în lipsa avocatului. Dar, totuși rămâne un mister cine este persoana recunoscută cu cicatrice pe cap. Însă, instanța de apel la acest capitol menționează, că e lipsit de suport afirmația părții apărării și constatarea instanței de fond, precum că în cadrul recunoașterii persoanei ca și acțiune de urmărire penală, petrecută la 10 iulie 2013, partea vătămată ar fi recunoscut o altă persoană decât inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn. Colegiul judiciar constată că, acest proces-verbal nu are nici o forță probantă, dat fiindcă în el lipsesc date cu privire la persoana recunoscută de către partea vătămată Cebotari Lilian: nu este indicat nici numărul persoanei recunoscute, nici numele persoanei recunoscute, rubricile date fiind neîndeplinite. Tabelul fotografic anexat la procesul-verbal de recunoaștere nu este semnat de participanții la această recunoaștere, inclusiv nici de partea vătămată Cebotari Lilian, nici de ofițerul de urmărire penală. Toate aceste afirmații nu corespund realității, deoarece conform acestui proces-verbal de recunoaștere din 10 iulie 2013, părții vătămate Cebotari Lilian i-a fost prezentat spre recunoaștere Xxxxx xxxxxxxxn și încă 4 persoane și anume Ceban Mihai, Roșea Dumitru, Busuioc Octavie și Moldovanu Serafim, unde în procesul efectuării acestei acțiuni procedurale Cebotari Lilian „a recunoscut persoana fără a se indica concret care", iar semnăturile persoanelor participante la acțiunea procesuală sunt aplicate pe prima pagină a procesului-verbal.

Cu referire la procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Cebotari Lilian și învinutul Xxxxx xxxxxxxxn din 14 iulie 2013, potrivit căruia Cebotari Lilian a declarat că la cunoscut pe Xxxxx xxxxxxxxn la locul infracțiunii (f.d.104 vol. II). Foarte superficial este acest proces-verbal de confruntare, petrecut în zi de duminică, când pe coridorul Inspectoratului de Politie se afla numai partea vătămată și inculpatul Xxxxx xxxxxxxxn. Totuși cum de explicat, de înțeles că pe 10 iulie 2013, partea vătămată Cebotari Lilian în procesul efectuării recunoașterii persoanei nu l-a recunoscut pe Xxxxx xxxxxxxxn, iar pe 14 iulie 2013 îl recunoaște, e foarte controversată situație.

Totodată, menționează faptul că Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul, dă o apreciere critică declarațiilor martorilor Cojan Victor, care recunoaște că nu a fost prezent la momentul inversării automobilului, Netedu Petru (acesta în sat după poreclă este numit „Florea", de aceia inițial a fost identificat cu numele de familie „Florea") care a declarat, că la 05 iulie 2015 a lucrat împreună cu Xxxxx xxxxxxxxn la ultimul acasă și că acesta nu a participat la inversarea automobilului și ale martorului Zglavoci Victor, care la comiterea infracțiunii date se afla în altă localitate, dar în esență nu este clar argumentat de ce totuși se resping aceste probe ale apărării. În cadrul urmăririi penale au mai fost audiați martorii Florea Vasilica (f.d.51-52 vol.1) și martorul Saghin David (f.d.55-56 vol.1), care au negat participarea lui Xxxxx xxxxxxxxn la comiterea infracțiunii și nemijlocit la inversarea automobilului Serviciului Vamal, dar care în instanța de judecată nu au fost examinate.

Din conținutul materialelor cauzei, la inversarea automobilului au participat aproximativ 15 persoane, iar ca spectatori au fost cu mult mai multe persoane. De către urmărirea penal nu a fost stabilit nici un martor din așa mulțime care să indice

direct participarea lui Xxxxx xxxxxxxxn la comiterea infracțiunii și nemijlocit la inversarea automobilului Serviciului Vamal, deși au avut loc niște circumstanțe clare, evidente, vizibile. Mai mult, totul a avut loc ziua, într-o localitate unde se cunosc oameni unul pe altul, fapt care încă o dată demonstrează superficialitatea efectuării acțiunilor de urmărire penală, în final acceptată de către instanța de apel la pronunțarea deciziei de condamnare a lui Xxxxx xxxxxxxxn.

Apreciind declarațiile părții vătămate Vremea Andrei și Cebotari Lilian, instanța de apel a considerat că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, și nu există nici un temei pentru a pune la dubii credibilitatea acestora. Este de menționat că, toate celelalte declarații ale inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, a martorilor Cojan Victor, Netedu Petru și Zglavoci Victor sunt veridice, consecutive și consecvente, numai că de către instanță au fost apreciate critic fără o motivare clară, care să înlăture toate dubiile cu referire la vinovăția lui Xxxxx xxxxxxxxn.

În concluzie, recurentul susține că decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul este bazată pe o singură probă și anume pe declarațiile părților vătămate Vremea Andrei și Cebotari Lilian, persoane interesate în procesul dat, însă, atât în practica judiciară cât și în teoria dreptului penal „o probă nu este probă”, chiar dacă vorbim și de o probă directă, iar în consecință o persoană nu poate fi condamnată numai în baza acestei singure probe. Consultând textul deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, este evident că Colegiul judiciar a avut o atitudine tendențioasă la argumentarea și pronunțarea deciziei de condamnare a lui Xxxxx xxxxxxxxn, deoarece toate probele apărării care cu desăvârșire prevalau asupra unei singure probe a acuzării au fost neargumentat respinse, iar acesta condamnat la 1 an și 6 luni închisoare cu executare.

Mai mult, sancțiunea art.349 alin.(1¹) Cod penal prevede ca pedepse principale - amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare de până la 3 ani, iar în circumstanțele prezentei cauze este posibilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În cauză, în privința lui Xxxxx xxxxxxxxn lipsesc circumstanțe agravante, sunt prezente un cumul de circumstanțe atenuante, are la întreținere 5 copii dintre care 3 minori, se caracterizează pozitiv, nu a fost nici o dată în conflict cu legea, în familie nimeni nu este angajat stabil în câmpul muncii, iar cauza de un singur episod cu două părți vătămate, trei martori și trei inculpați se examinează 6 ani. Se pune întrebarea cu ce să întrețină familia Xxxxx xxxxxxxxn, în acest caz însuși statul a creat condiții inumane de existență pentru membrii familiei lui Xxxxx xxxxxxxxn, de aceia acesta a fost nevoit să plece la lucru la negru peste hotarele Republicii Moldova, pentru a-și întreține familia ce a făcut imposibilă prezența acestuia la ședințele de judecată la Curtea de Apel Cahul, iar pentru neprezentarea la ședințele de judecată, ca răzbunare, a primit închisoare cu executare.

Pe cauza Gradinar contra Moldovei, înalta Curte a constatat violarea prevederilor art.6 CEDO faptul nemotivării de către instanțele judecătorești naționale a hotărârilor adoptate. Ne argumentarea de către instanțele judecătorești naționale a hotărârilor judecătorești adoptate derivă din garanțiile conținute în art.6 CEDO. După cum rezultă din materialele dosarului, decizia din 09 august 2017 a

Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, nu corespunde Recomandărilor avizului nr.II (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, privind calitatea hotărârilor judecătorești în cauza *Suominen v. Finland*, Curtea europeană pentru Drepturile Omului a menționat după cum urmează: rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției (c. *Hirvisaari v. Finland*, nr.49684/99, parag.30, 27 septembrie 2001, neraportat).

La fel, în cauza *Fomin c. Moldovei*, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a menționat că: „... dreptul de fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse”.

5.3. Avocatul Puică Sergiu în numele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea parțială a acesteia în partea condamnării lui Xxxxx xxxxxxxxn, cu menținerea sentinței în această parte.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel a decis admiterea apelurilor declarate de către procuror și avocatul inculpatului Xxxxx xxxxxxxxcu casarea parțială a sentinței și a-l condamna pe Xxxxx xxxxxxxxn pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare.

Consideră că, nu există probe suficiente care ar demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, având în vedere că declarațiile părților vătămate nu întrunesc condițiile prevăzute de art.95 alin.(1) Cod de procedură Penală, și anume: „Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu Codul Penal”.

Mai mult, potrivit art.101 alin.(1) Cod de procedură penală: „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor.

În instanța de apel nu au fost audiați martorii apărării, unde se arată că într-adevăr Xxxxx xxxxxxxxn nu era la momentul și la locul săvârșirii infracțiunii, cu atât mai mult era imposibil ca trei oameni să întoarcă un automobil de marca respectivă cu roțile în sus.

În susținerea celor expuse mai sus, a relevat că declarațiile părților vătămate nu sunt suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatului, așa cum, în conținutul acestora se regăsesc elemente contradictorii. Astfel, analizând declarațiile date de către părțile vătămate, consideră că pot fi reținute și declarațiile lui Netedu Petru, care declară că Xxxxx xxxxxxxxn a plecat de acasă doar pe un timp foarte scurt, aproximativ cinci minute, timp insuficient pentru răsturnarea unui automobil.

6. Asupra recursurilor declarate a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxși de către avocații Sanduța Evghenii și Puică Sergiu în numele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn și admiterea recursului declarat de reprezentantul părții civile Biroul vamal Sud, Goian Veaceslav, cu transmiterea acestuia în Colegiul penal lărgit pentru înlăturarea erorii de drept

constatate.

7. Judecând recursurile ordinare, raportate la actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, pentru următoarele considerente.

Pornind de la prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, se relevă că, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate la această etapă a procedurilor. Prin alte cuvinte, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel și să dispună casarea parțială a acesteia, atunci când se constată admiterea unor erori de drept, care au dus, în consecință, la afectarea echității procedurii desfășurate în privința persoanelor deferite judecării.

Potrivit dispoziției art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia. Or, rațiunea exercitării acestei căi de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază și prevederile art.414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În acest context este relevant de specificat că, la judecarea apelului, în conformitate cu art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar potrivit art.417 alin.(1) pct.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpaților și să se expună la principalele motive invocate în apelul înaintat de către procuror și de către avocatul Stănilă

Elena în interesele inculpatului Marin Mihail.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că, nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

În aceeași sferă de argumentare, Colegiul penal lărgit relevă că exigențele despre modul de motivare a hotărârilor judecătorești sunt aplicabile pentru instanțe de toate nivelurile, și chiar dacă acestea nu sunt obligate să formuleze răspunsuri detaliate la toate criticele părților, întrebările decisive ridicate de acestea urmează să-și găsească reflectarea în actul pronunțat.

Raportând alegațiile recurenților la actul judecat de instanța de apel, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că, la întocmirea acestuia, instanța de apel a admis mai multe erori de drept, care contravin principiului general al echității procesului și încalcă drepturile părților garantate de art. 6 CEDO.

La caz, au fost declarate patru cereri de recurs, însă natura erorilor invocate de părți și a celor admise de instanța de apel, îi permit Colegiului Penal lărgit să le analizeze în același context, neprejudiciind astfel fondul pretențiilor avansate.

7.1. În expunerea de motive, care au stat la baza casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit pornește de la deficiențele invocate în recursurile părții apărării. Astfel, precum rezultă din recursul avocatului Stănilă Elena în interesele inculpatului Marin Mihail, „din motivarea deciziei instanței de apel se desprind doar descrierea circumstanțelor faptei comisă de Xxxxx xxxxxxxxn, iar referitor la acțiunile lui Xxxxx xxxxxxxxinstanța nu face nici o analiză ...”, ”instanța de apel invocă procesul-verbal de recunoaștere din 01.11.2013 care de către apărare a fost invocat ca fiind nul ... dar instanța de apel nici nu s-a expus asupra legalității acestui act procesual”, or „... deci aceasta nu ar fi singura probă ci mai există și alte probe care-l incriminează pe Marin Mihail, dar instanța de apel nu descrie care ar fi aceste probe”.

Aferent argumentelor invocate în recurs, se constată că apărătorul acestuia, pe parcursul judecării cauzei de către instanța de apel, a invocat mai multe argumente în sensul că, Xxxxx xxxxxxxxnu a aplicat nemijlocit acte de violență asupra părților vătămate, pe care instanța le-a neglijat, fără a fi ascultate, adică analizate temeinic.

Totodată, apărătorul a prezentat în instanța de apel înscrisuri prin care se confirmă aflarea lui Xxxxx xxxxxxxxin stare de detenție în România (f.d.52 vol. III) și a solicitat de a asigura participarea acestuia la judecarea cauzei în instanța de apel, însă Colegiul judiciar fără o argumentare legală a decis examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

Mai mult, instanța de apel urma să motiveze neaplicarea prevederilor art.60 Cod penal în privința inculpatului Marin Mihail, dispunând de date despre

imposibilitatea acestuia de a se prezenta în fața instanței.

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) din Convenție, înglobează, inter alia, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art.6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994), ceea ce la caz nu s-a realizat.

Desfășurând ideea că, observațiile părții apărării nu au fost dezbătute corespunzător de instanța de apel, Colegiul Penal lărgit reține că, potrivit recursului declarat de avocata Sanduța E. în interesele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, s-a indicat: „ ... au mai fost audiați martorii Florea Vasilică și Saghin David, care au negat participarea lui Xxxxx xxxxxxxxn la comiterea infracțiunii și nemijlocit la inversarea automobilului Serviciului Vamal, dar care în instanța de judecată nu au fost examinate”. Consecutiv, în cererea de recurs se evidențiază că, „ instanța de apel a constatat că declarațiile părților vătămate sunt veridice, consecvente și consecutive pe tot parcursul procesului, dar fără o evaluare clară, care să înlăture toate dubiile cu referire la vinovăția inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, au fost apreciate critic declarațiile martorilor Cojan Victor, Netedu Petru și Zglavoci Victor”.

Adițional, Colegiul penal lărgit menționând prevederile art.100 alin.(4) și art.101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o

probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal lărgit statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată în partea motivării soluției adoptate și prezintă deficiențe, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

7.2. Analizând, deja din alt punct de vedere decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit atrage atenția că, în conținutul deciziei lipsește o argumentare juridică **întemeiată** în partea respingerii acțiunii civile înaintate de reprezentanta părții civile Biroul Vamal Cahul, Vidrașco Antonina.

În speță, fiind relevante prevederile art.61 alin.(2) Cod de procedură penală, recunoașterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată.

Totodată, în conformitate cu art.219 alin.(1), (6) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Acțiunea civilă poate fi intentată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanții acestora.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că: „prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 26.03.2014, Vidrașco Antonina a fost recunoscută în calitate de reprezentant legal al părții civile (f.d.41-42 vol. I)” și după cum rezultă din materialele cauzei, pe perioada examinării cauzei s-a demonstrat valoarea prejudiciului material cauzat Biroului Vamal Cahul.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază drept neîntemeiate argumentele instanței de apel precum că: „ Vidrașco Antonina a fost recunoscută în calitate de parte civilă, unde se menționează că Vidrașco Antonina a suferit un prejudiciu material în mărime de 55 899,16 lei. În speță, prejudiciul material a fost cauzat prin infracțiune nemijlocit Biroului vamal Cahul (actual Biroul vamal Sud), care urma să fie recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă, dar nu persoana fizică Vidrașco Antonina, care era doar reprezentant al Biroului vamal Cahul.

7.3. În consecință, instanța de recurs va admite recursurile ordinare declarate cu casarea deciziei instanței de apel în partea laturii penale în privința lui Xxxxx xxxxxxxxn și Marin Mihail, și partea laturii civile, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către aceeași instanță.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate și

în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, calificării faptelor, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel cu respectarea strictă a cerințelor art.art.414, 415 alin.(2) Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către reprezentantul părții civile Biroul Vamal Sud, Goian Veaceslav, de către avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxși de către avocații Sanduța Evghenii și Puică Sergiu în numele inculpatului Xxxxx xxxxxxxxn, în cauza penală în privința lui Xxxxx xxxxxxxxn Nicolae, Xxxxx xxxxxxxxStepan și Xxxxx xxxxxxxxGheorghe, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 ianuarie 2019, în latura penală în partea condamnării lui Xxxxx xxxxxxxxn și Xxxxx xxxxxxxxși în latura civilă și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Xxxxx xxxxxxxxn Nicolae urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia pronunțată motivat la 17 ianuarie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico